

Jeg mener selv, at det kan give anledning til ganske forfærdelige problemer i Danmark, hvis vi ikke tackler det her, og hvis der fortsat sker en sammenklumpning i nogle kommuner og byområder, sådan som der helt naturligt er endtens til.

Jeg hører ikke til dem, der synes, at de fremmede, der kommer hertil, specielt dem fra den tredje verden, bare er kulturberigelse. Jeg mener ikke, det er kulturberigelse, at kvinderne går med tørklæde; jeg ser det – ikke altid, men overvejende – som udtryk for kvindeundertrykkelse, dyb middelalder og ikke noget, man skal tage hatten af for på nogen måde, men det modsatte. Jeg ser ikke tvangsægteskaber som udtryk for kulturberigelse, men for det modsatte.

Jeg så en udsendelse i tv for nylig, som på mig virkede troværdig, hvor man fra en landsby i Tyrkiet havde leveret 3.000 mennesker, der i dag boede i Danmark. Og de sidste 2.000 i denne store landsby, ja, de ville også gerne meget til Danmark, familiesammenført eller som flygtninge, eller hvad man nu kan finde på for at komme ind. Det er da et problem. Det er da noget, der må diskuteres, uden at man skal stemples som ikke værende stueren eller som værende racist eller sådan noget.

Jeg synes, at professor P.C. Matthiessen den 29. august i Jyllands-Posten leverede et langt og godt og sobert indlæg om, at nu måtte man opføre fra politisk side og fra mediernes side, de, der ligesom tegner den politisk korrekte måde at udtrykke sig på, nu må man feje det til side og så tage en fordomsfri debat. For selvfølgelig er der problemer, når folk fra den tredje verden med en helt anden kultur og et andet menneskesyn kommer til et land som Danmark. Og de må tackles, og det skal selvfølgelig helt overvejende være på danske præmisser. Det er som sagt andre mennesker, der kommer til Danmark, det er ikke omvendt, og så må det være sådan.

Så kommer der en vedtagelse – nu hedder det ikke dagsorden mere, men det er sådan en afværgedagsorden – fra Socialdemokratiet og en række af de andre partier, De Radikale om, at debatten skal fortsætte. Hvilken debat? Den undertrykte debat? Den debat, som ikke er stueren? Hvad er det for noget sniksnak?

Næh, så synes jeg, at mit eget forslag til vedtagelse er meget bedre, hvor jeg for det første giver udtryk for, at nu skal det være slut med undertrykkelsen af debatten, og for det andet:

Nu skal vi have en åben og fri og fordomsfri debat.

Der ligger også meget af det i Kristeligt Folkeparti forslag til vedtagelse, og da Venstre nu har tilkendegivet, at det kan man støtte, må vi ligesom prøve at samles, og jeg er i store træk enig i det forslag til vedtagelse, der bl.a. siger, at man skal sikre en bred og folkelig debat.

Bred – heri ligger også det fordomsfri, det åbne, og det er jo ikke noget af det, der står noget om i Socialdemokratiets og De Radikales og de andres fordomsfuldes forslag. Så jeg vil trække mit eget forslag til vedtagelse tilbage, og så vil jeg støtte Kristeligt Folkepartis.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Det af Frank Dahlgaard fremsatte forslag til vedtagelse er nu taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

For lige at afrunde det med proportioner lidt, vil jeg gerne spørge hr. Frank Dahlgaard: Når det gælder familiesammenføringer, som hr. Frank Dahlgaard var inde på, kan vi jo se af tallene, at langt, langt over halvdelen af de familiesammenføringer, vi har, faktisk er danskere, der familiesammenfører sig med nogle, de er gået hen og er blevet forelsket i. Derudover er der den gruppe fra Tyrkiet, som vi taler om, og som vi jo har fra den oprindelige gamle indvandrerguppe.

Ifølge opgørelsen fra 1998 blev der ansøgt om præcis 501 af de familiesammenføringer. Vi er i dag klar over, at der formentlig er nogle imellem, der er tvangsægteskaber, og jeg tror ikke, der er nogen her i Folketinget, som ikke er stærkt imod og sammen prøver at finde en facon, så man kan undgå det.

Men har hr. Frank Dahlgaard ikke indimellem problemer – for hr. Frank Dahlgaard er jo konservativ, så det gør noget, kan jeg huske – med, at man i et borgerligt samfund, der bygger på familien som noget væsentligt, måske kan komme så langt i den retning, at man forlader sit eget bedsteborgerlige grundlag?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Mig bekendt indførte man et indvandrerslop i 1973 eller 1974; det er temmelig længe siden, og alligevel er antallet af indvandrere fra den tred-